Kavimlerin Helak Oluşu
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 02 2021 06:58:35

Kavimlerin Helak Oluşu
بِسْمِ
اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ
الرَّح۪يمِ
قَالُٓوا
اِنَّٓا
اُرْسِلْـنَٓا اِلٰى
قَوْمٍ
مُجْرِم۪ينَۙ . لِنُرْسِلَ
عَلَيْهِمْ
حِجَارَةً
مِنْ ط۪ينٍۙ .
مُسَوَّمَةً
عِنْدَ
رَبِّكَ
لِلْمُسْرِف۪ينَ . "Onlar şöyle dediler: Biz suçlu bir kavme (Lût'un kavmine), üzerlerine çamurdan, pişirilmiş ve Rabbinin katında haddi aşanlar için belirlenmiş taşlar yağdırmak için gönderildik." (Zâriyât, 51/32-34) Allah’ın gönderdiği peygamberler, kavimlerinden, bir olan Allah’a inanmalarını ve bütün ilahî hükümleri kabul etmelerini istediler. Bu kavimler ise, gerçek anlamda Allah’a inanmadıkları gibi ahlak ve yaşayışlarıyla da helak edilmeyi hak edecek davranışlar sergiliyorlardı. Onlar, bütün işlerinde kavmin ileri gelenlerinin ve önderlerinin yolunda gitmeyi tercih ediyorlardı. Lût kavmi, Allah’ın gönderdiği peygamberi ve getirdiği mesajları kabul etmedi. Nefsî ve şehevî arzularına uygun olarak kadınları bırakıp erkeklerle cinsel ilişki kurmak istiyorlardı. O, kavmine; اِنّ۪ي
لَكُمْ
رَسُولٌ
اَم۪ينٌۙ .
فَاتَّقُوا
اللّٰهَ
وَاَط۪يعُونِۚ . وَمَٓا
اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ اَجْرٍۚ
اِنْ
اَجْرِيَ
اِلَّا عَلٰى
رَبِّ
الْعَالَم۪ي&#1616

06;َۜ .
اَتَأْتُونَ
الذُّكْرَان&#16
14; مِنَ
الْعَالَم۪ي&#16
06;َۙ .
وَتَذَرُونَ
مَا خَلَقَ
لَكُمْ
رَبُّكُمْ
مِنْ
اَزْوَاجِكُ&#16
05;ْۜ بَلْ
اَنْتُمْ
قَوْمٌ
عَادُونَ . “Doğrusu ben sizlere gönderilmiş, güvenilir bir peygamberim. Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin. Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyor da insanlar arasından erkeklere mi yanaşıyorsunuz? Siz gerçekten haddi aşan, bir topluluksunuz.” (Şuara, 26/162-166) dedi. Onlar azgınlıklarına devam edince yüce Allah da üzerlerine pişirilmiş ve mühürlenmiş taşlar yağdırarak onları helak etti. Musa (a.s) da İsrailoğullarına gönderilmiş bir peygamberdi. O, Firavun ve ailesini, kendisinin Allah tarafından gönderilmiş bir peygamber olduğunu, bir olan Allah’a inanmalarını ve kendisine itaat etmelerini istemişti. Onlar ise, Allah’ı ve Musa’nın getirdiklerini kabul etmediler. Buna karşılık Firavun kendisinin Allah olduğunu iddia etti. Yüce Allah da Firavun ve ailesini denizde boğdu. İsrailoğullarını onun zulmünden kurtardı:
وَلَقَدْ
جَٓاءَ اٰلَ
فِرْعَوْنَ
النُّذُرُۚ .
كَذَّبُوا
بِاٰيَاتِنَ&#15
75; كُلِّهَا
فَاَخَذْنَا&#16
07;ُمْ اَخْذَ
عَز۪يزٍ
مُقْتَدِرٍ.
“Andolsun, Firavunun ailesine de uyarıcılar gelmişti. Bütün ayetlerimizi yalanladılar. Biz de onları mutlak güç ve iktidar sahibinin yakalaması gibi yakaladık.” (Kamer, 54/41-42) Nuh (a.s), kavmine,
اِنّ۪ي
لَكُمْ
رَسُولٌ
اَم۪ينٌۙ .
فَاتَّقُوا
اللّٰهَ
وَاَط۪يعُون&#16
16;ۚ . “Şüphesiz, ben, size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.

Artık Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.” (Şuara, 26/107-108) dedi. Onlar; وَلَوْ
شَٓاءَ
اللّٰهُ
لَاَنْزَلَ
مَلٰٓئِكَةًۚ “Eğer Allah dileseydi bir melek gönderirdi.” (Müminûn, 23/24) dediler. Nuh kavmi de Allah’ın gönderdiği peygamberi ve getirdiği ilahî mesajları kabul etmedi. Nuh (a.s) için
كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ
قَوْمُ نُوحٍ
فَكَذَّبُوا
عَبْدَنَا
وَقَالُوا
مَجْنُونٌ
وَازْدُجِرَ
“Bunlardan önce Nûh’un kavmi de (peygamberlerini) yalancılıkla itham etmişti. O kulumuzu yalancı saydılar, “Delinin biri!” dediler ve o görevinden alıkondu.” (Kamer, 54/9) فَدَعَا
رَبَّهُٓ
اَنّ۪ي
مَغْلُوبٌ
فَانْتَصِرْ
“Bunun üzerine Nûh, “Artık yenik düştüm; yardımını esirgeme!” diye rabbine yalvardı” (Kamer, 54/10)
فَفَتَحْنَٓا اَبْوَابَ
السَّمَٓاءِ
بِمَٓاءٍ
مُنْهَمِرٍۘ
“Hemen göğün kapılarını bardaktan boşanırcasına inen bir yağmura açtık.” (Kamer, 54/11)
وَفَجَّرْنَا الْاَرْضَ
عُيُوناً
فَالْتَقَى
الْمَٓاءُ
عَلٰٓى
اَمْرٍ قَدْ
قُدِرَۚ “Yerden de sular fışkırttık; derken sular önceden belirlenmiş bir iş için birleşti.” (Kamer, 54/12)
وَحَمَلْنَاهُ عَلٰى ذَاتِ
اَلْوَاحٍ
وَدُسُرٍۙ “Onu tahtalar ve mıhlarla yapılmış gemide taşıdık.” (Kamer, 54/13)
تَجْر۪ي

بِاَعْيُنِن&#16
14;اۚ جَزَٓاءً
لِمَنْ كَانَ
كُفِرَ “Gözetim ve korumamız altında akıp gidiyordu, kendisine inanılmamış olan o kulumuza bir mükâfat olmak üzere.” (Kamer, 54/14)
وَلَقَدْ
تَرَكْنَاهَ&#16
19;ا اٰيَةً
فَهَلْ مِنْ
مُدَّكِرٍ “Andolsun, bunu bir ibret levhası olarak bıraktık; ibret alacak yok mu?” (Kamer, 54/15)
فَكَيْفَ
كَانَ
عَذَاب۪ي
وَنُذُرِ “Azabım ve uyarılarım nasılmış görün!” (Kamer, 54/16) Nuh (a.s) ve ona inananlar hariç, oğlu dâhil kavminden bütün inanmayanlar suda boğularak helak oldular. Ad kavmine de Hûd (a.s) gönderilmişti. Hûd (a.s),
وَاِلٰى
عَادٍ
اَخَاهُمْ
هُوداًۜ
قَالَ يَا
قَوْمِ
اعْبُدُوا
اللّٰهَ مَا
لَكُمْ مِنْ
اِلٰهٍ
غَيْرُهُۜ
اَفَلَا
تَتَّقُونَ
“Âd kavmine de kardeşleri Hûd’u (gönderdik). O dedi ki: “Ey kavmim! Allah’a kulluk edin; sizin O’ndan başka tanrınız yoktur. Hâlâ sakınmayacak mısınız?” (Arâf, 7/65) قَالَ
الْمَلَأُ
الَّذ۪ينَ
كَفَرُوا
مِنْ
قَوْمِه۪ٓ
اِنَّا
لَنَرٰيكَ
ف۪ي
سَفَاهَةٍ
وَاِنَّا
لَنَظُنُّكَ
مِنَ
الْكَاذِب۪ي&#16

06;َ “Kavminin inkârcı ileri gelenleri, “Biz seni kesinlikle bir akılsızlık içinde görüyoruz ve gerçekten senin yalancılardan olduğunu düşünüyoruz” dediler” (Arâf, 7/66)
قَالَ يَا
قَوْمِ
لَيْسَ ب۪ي
سَفَاهَةٌ
وَلٰكِنّ۪ي
رَسُولٌ مِنْ
رَبِّ
الْعَالَم۪ينَ “Ey kavmim!” dedi, “Ben akılsız değilim, fakat âlemlerin rabbi tarafından gönderilmiş bir elçiyim.” (Arâf, 7/67)
اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ
رَبّ۪ي
وَاَنَا۬
لَكُمْ
نَاصِحٌ
اَم۪ينٌ “Size rabbimin vahyettiklerini duyuruyorum ve ben size öğüt veren güvenilir biriyim.” (Arâf, 7/68)
اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ
جَٓاءَكُمْ
ذِكْرٌ مِنْ
رَبِّكُمْ
عَلٰى رَجُلٍ
مِنْكُمْ
لِيُنْذِرَكُمْۜ
وَاذْكُرُٓوا اِذْ
جَعَلَكُمْ
خُلَـفَٓاءَ
مِنْ بَعْدِ
قَوْمِ نُوحٍ
وَزَادَكُمْ
فِي
الْخَلْقِ
بَصْۣـطَةًۚ
فَاذْكُرُٓوا اٰلَٓاءَ
اللّٰهِ
لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ
“Sizi uyarmak için, içinizden bir adam vasıtasıyla rabbinizden size bir zikir (vahiy) gelmesine şaştınız mı? Düşünün ki O sizi, Nûh kavminden sonra onların yerine getirdi ve yaratılışta sizi onlardan güçlü kıldı. O halde

Allah’ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz.” (Arâf, 7/69)
قَالُٓوا
اَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ
اللّٰهَ
وَحْدَهُ
وَنَذَرَ مَا
كَانَ
يَعْبُدُ
اٰبَٓاؤُ۬نَاۚ فَأْتِنَا
بِمَا
تَعِدُنَٓا
اِنْ كُنْتَ
مِنَ
الصَّادِق۪ينَ “Dediler ki: “Sen bize tek Allah’a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer doğrulardan isen, bizi tehdit ettiğini (azabı) getir bize!” (Arâf, 7/70) dedi. Bunlar da peygamberi ve getirdiği ilahî mesajları kabul etmedi.
كَذَّبَتْ
عَادٌ
فَكَيْفَ
كَانَ
عَذَاب۪ي
وَنُذُرِ “Âd kavmi de (peygamberlerini) yalancılıkla itham etti. Azabım ve uyarılarım nasılmış bir bakın!” (Kamer, 54/18) اِنَّٓا
اَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ
ر۪يحاً
صَرْصَراً
ف۪ي يَوْمِ
نَحْسٍ
مُسْتَمِرٍّۙ “Onların üzerine bitmek bilmeyen o kara günde şiddetli bir kasırga gönderdik.” (Kamer, 54/19) تَنْزِ
عُ النَّاسَۙ
كَاَنَّهُمْ
اَعْجَازُ
نَخْلٍ
مُنْقَعِرٍ
“İnsanları sökülmüş hurma kütükleri gibi çekip alıyordu.” (Kamer, 54/20)
فَكَيْفَ
كَانَ
عَذَاب۪ي
وَنُذُرِ “Azabım ve

uyarılarım nasılmış bir bakın!” (Kamer, 54/21) Semud kavmine de Salih (a.s) gönderildi. Salih (a.s) ve kavmi arasında cereyan eden olay Kur’an-ı Kerim’de şöyle anlatılır: Salih, اِنّ۪ي لَكُمْ رَسُولٌ اَم۪ينٌۙ   “Ben size gönderilmiş güvenilir bir peygamberim.” (Şuara, 26 /143) فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَط۪يعُونِۚ “Öyle ise Allah’a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin.” (Şuara, 26/144) dedi. Onlar, كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ “Semûd kavmi de uyarıları ciddiye almadılar.” (Kamer, 54/23) فَقَالُٓوا اَبَشَراً مِنَّا وَاحِداً نَتَّبِعُهُٓۙ اِنَّٓا اِذاً لَف۪ي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ “Dediler ki: “İçimizden tek başına bir beşere mi uyacağız? O takdirde doğru yoldan sapmış olur, yanarız.” (Kamer, 54/24) ءَاُلْقِيَ الذِّ كْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ “İlâhî mesaj içimizden ona mı gönderilmiş? Hayır o, yalancının, küstahın biri!” (Kamer, 54/25) سَيَعْلَمُونَ غَداً مَنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ “Yarın onlar asıl yalancı, küstah kimmiş görecekler!” (Kamer, 54/26) اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ

فَارْتَقِبْهُمْ
وَاصْطَبِرْۘ “(Allah Sâlih peygambere şöyle buyurdu:) “Şüphesiz biz (mucizevi özelliği olan o deveyi) onları sınamak için göndermiş bulunuyoruz. Şimdi sen onların ne yapacağını izle ve sabret.” (Kamer, 54/27)
وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ
الْمَٓاءَ
قِسْمَةٌ
بَيْنَهُمْۚ
كُلُّ شِرْبٍ
مُحْتَضَرٌ “Bir de onlara, suyun aralarında paylaşımlı olacağını bildir. Her hissenin sahibi (suyun) başına gelsin.” (Kamer, 54/28)
فَنَادَوْا
صَاحِبَهُمْ
فَتَعَاطٰى
فَعَقَرَ “Derken ilgili adamlarını çağırdılar; o da (deveye) saldırıp hunharca öldürdü.” (Kamer, 54/29) فَكَيْفَ
كَانَ
عَذَاب۪ي
وَنُذُرِ “Azabım ve uyarılarım nasılmış bir bakın!” (Kamer, 54/30)
اِنَّٓا
اَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً
وَاحِدَةً
فَكَانُوا
كَهَش۪يمِ
الْمُحْتَظِرِ “Üzerlerine tek bir ses yolladık da hayvan ağılındaki (çiğnenip ufalanmış) kuru çalılar gibi oluverdiler.” (Kamer, 54/31) Geçmiş kavimlerin helâk edilme sebeplerini anlatan ve Kur’an-ı Kerim’de yer alan kıssaları sadece tarihte olmuş bitmiş olaylar olarak değerlendirmek ve bunlardan ibret almamak büyük yanılgı olur. Bu kıssalarda düşünenler için büyük ibretler vardır. Düşünüp ibret almalıyız.   Ömer ÖNEN

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler